

Sygn. akt IX Ka 595/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Jarosław Sobierajski (spr.)

Sędziowie SSO Aleksandra Nowicka

SSO Rafał Sadowski

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Kotarska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód w Toruniu Radosława Mynca

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 roku

sprawy *A. T. (1), oskarżonego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, z art. 278 § 1 i § 5 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w w zw. z art. 65 § 1 kk, z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk oraz z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk*

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 4 maja 2016 roku sygn. akt II K 377/09

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie zawarte w punkcie I podpunkt 1,
2. przyjmując, iż czyn zarzucany oskarżonemu w punkcie III aktu oskarżenia stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw - na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw umarza postępowanie o ten czyn i kosztami postępowania w powyższym zakresie obciąża Skarb Państwa,
3. uznaje oskarżonego za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach II, IV, V, VIII i IX aktu oskarżenia, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 1 i § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk – w odniesieniu do czynu z punktu II aktu oskarżenia, oraz przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk – w odniesieniu do pozostałych czynów, za które w myśl art. 91 § 1 kk i art. 11 § 3 kk na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
4. z orzeczenia zawartego w punkcie I podpunkt 2 eliminuje skazanie za czyn opisany w punkcie IX aktu oskarżenia oraz uzupełnia podstawę prawną wymiaru kary za przypisany oskarżonemu w tym orzeczeniu ciąg przestępstw o przepisy art. 64 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk,
5. podwyższa wymierzoną oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności (punkt II) do 4 (czterech) lat;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za drugą instancję i wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. T. (1) został oskarżony o to, że:

I. w dniu 30 stycznia 2005 roku w T. przy ul.(...) dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczenia socjalnego Przychodni (...) w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu drzwi dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia skórzany portfel z zawartością pieniędzy i innych rzeczy o łącznej wartości 50 złotych, na szkodę B. J., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

II. w dniu 17 lutego 2005 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia z pokoju biurowego w postaci portfela z zawartością pieniędzy w kwocie 100 złotych, dowodu osobistego, prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego z ubezpieczeniem, karty kredytowej (...) i karty płatniczej (...) oraz telefonu komórkowego, tj. mienia o łącznej wartości 440 złotych na szkodę E. R., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i §5 kk w zb. z art.275§1 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art.65§1 kk,**

III. w dniu 27 czerwca 2005 roku w C. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że z pokoju na (...) Szpitala (...) zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy m-ki A. (...) o wartości 270 na szkodę Z. I., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.65§1 kk.**

IV. w dniu 5/6 sierpnia 2007 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że wykorzystując pozostawienie przez domowników uchylonego okna dokonał jego otwarcia, po czym wszedł do wnętrza mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia aparat cyfrowy, panel sterujący od radioodtwarzacza CD A. oraz pieniądze w kwocie 500 złotych na szkodę B. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

V. w dniu 17 października 2007 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że wykorzystując otwarty balkon oraz nieuwagę pokrzywdzonych dostał się do wnętrza pokoju skąd zabrał w celu przywłaszczenia cyfrowy aparat fotograficzny m-ki C. o wartości 1.000 złotych na szkodę K. i M. H. oraz notebooka m-ki D. o wartości 5.000 złotych wraz z modemem (...) o wartości 150 złotych, tj. mienie o łącznej w wartości 5.150 złotych na szkodę (...) M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

VI. w dniach 30/31 października 2007 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wyważeniu okna dostał się do wnętrza mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia(...) A., cztery aparaty telefoniczne m-ki N., sześć sztuk ładowarek do telefonów N., komplet portfel i wizytownik ze skóry m-ki (...), torbę do laptopa marki (...), router marki D. (...), 50 sztuk monet 2 złotych z wizerunkiem J. (...), pudełko z 25 sztukami kompletów srebrnych i złotych kolczyków, butelkę 1,5 litra wódki (...), butelkę 0,5 litra wódki (...), tj. mienie o łącznej wartości 1.860 złotych na szkodę K. i M. H., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

VII. w okresie od 23 do 26 grudnia 2007 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży w włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wypchnięciu okna dostał się do wnętrza mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia komputer przenośny A. (...), S. M. i R.-port internetowy, stanowiące mienie o łącznej wartości 3.400 złotych na szkodę G. S., discmana m-ki S. ze słuchawkami, kalkulator m-ki C., plecak m-ki (...)i gry komputerowe, stanowiące mienie o łącznej wartości 710 złotych na szkodę A. K. oraz pudełko z biżuterią biżuterię i kamerę internetową do laptopa m-ki F. (...), stanowiące mienie o łącznej wartości nie mniej niż 500 złotych na szkodę J. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

VIII. w dniu 22 stycznia 2008 roku w T. przy ul. (...), wykorzystując uchylone okno wszedł do wnętrza mieszkania skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii złotej i srebrnej, złotego zegarka m-ki L., zegarka m-ki (...), dwóch zapalniczek, w tym jednej złotej z laską chińską z napisem (...), a drugiej srebrnej, długopisu m-ki M. (...), noża arabskiego, tj. mienia o łącznej wartości 10.000 złotych na szkodę J. G., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

IX. w dniu 31 stycznia 2008 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w postaci laptopa, złotej i srebrnej biżuterii, tj. mienia o łącznej wartości 4.800 złotych na szkodę A. T. (2) oraz złotej i srebrnej biżuterii o wartości 600 złotych na szkodę K. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art. 278§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

X. w dniu 3/4 lutego 2008 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do pomieszczeń biurowych (...) Związku (...) w ten sposób, że po uprzednim wyłamaniu zamka dostał się do wnętrza pomieszczeń skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3.330 złotych oraz inne przedmioty na szkodę (...) w T., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XI. w dniu 25/26 lutego 2008 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania w ten sposób, że po uprzednim wywarzeniu drzwi dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie o łącznej wartości 9.000 złotych na szkodę S. Y., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XII. w dniu 18/19 sierpnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim obcięciu klódek i otworzeniu zamka patentowego od drzwi wejściowych wszedł do wnętrza pomieszczenia skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 aparatów fotograficznych, pieniędzy i papierosów, tj. mienia o łącznej wartości 2.910 złotych na szkodę A. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XIII. w dniu 9 października 2008 roku w T. przy ul. (...) usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pomieszczeń biurowych firmy (...) w ten sposób, że wybił szybę w oknie poddasza, a następnie po dostaniu się do wnętrza zniszczył dwa czujniki, jednak z nieustalonej przyczyny odstąpił od zaboru mienia, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XIV. w dniu 21 października 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wepchnięciu okna od pokoju wszedł do wnętrza mieszkania skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 2.500 złotych, komputera przenośnego m-ki F. (...), cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki C., cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki N. (...), zegarka m-ki E., dwóch zegarków damskich, dwóch bransolet ze złota, pięciu pierścionków złotych, kolczyków, skórzanego płaszcza i skórzanej torby, tj. mienia o łącznej wartości około 10.000 złotych na szkodę B. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XV. w dniu 25/26 października 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wybiciu szyby w oknie łazienki dostał się do wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia o łącznej wartości 11.000 złotych na szkodę A. D., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XVI. w listopadzie 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wejściu do klatki schodowej wyłamał drzwi od pomieszczeń klubu (...) skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia stroje sportowe m-ki S., różnego rodzaju odżywki i suplementy, tj. mienia o łącznej wartości około 3.000 złotych na szkodę w/wymienionego klubu, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XVII. dniu 13 listopada 2008 roku w T. przy ul. (...) dokonał włamania do pokoju hotelowego (...) w ten sposób, że po uprzednim wypchnięciu okna dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia Laptopa T., aparat cyfrowy m-ki N. wraz z kartą pamięci T., pieniądze w kwocie 100 złotych, kartę telefoniczną (...), perfum, tj. mienie o łącznej wartości 4.000 złotych na szkodę A. C. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XVIII. w dniu 14 listopada 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wypchnięciu okna piwnicznego dostał się do wnętrza domu skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii w postaci dwóch złotych kolii, korali z agatu, naszyjnika złożonego z około 10 sztuk pereł, srebrnych łańcuszków, dwóch srebrnych bransolet, dwóch złotych pierścionków, kilku par srebrnych kolczyków, różnego rodzaju biżuterii srebrnej umieszczonej w dwóch drewnianych szkatułkach oraz woreczka z monetami zagranicznymi, zestawu do kreślarstwa, zegarka męskiego m-ki A., zegarka w butonierce, zegarka damskiego m-ki C., etui z zawartością płyt CD z zapisanymi materiałami, zapasowych kluczy do drzwi, tj. mienia o łącznej wartości 9.440 złotych na szkodę E. P., a także pieniędzy w kwocie 50 złotych i 3 Euro, zegarka m-ki Q., dwóch pierścionków, łańcuszka srebrnego, kolczyków srebrnych, bransolety srebrnej, wisiora srebrnego z serduszkami, zegarka A., zegarka koloru złotego ze skórzanym paskiem, bransolety srebrnej z niebieskim delfinem, budzika elektronicznego m-ki A., organizatora elektronicznego, breloczka z wieżą E., wisiora srebrnego z N. i różnego rodzaju kosmetyków m-ki A., tj. mienia o łącznej wartości 1.288,70 złotych na szkodę J. P. (2), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XIX. w dniu 9/10 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wypchnięciu skrzydła okiennego dostał się do wnętrza pomieszczenia biurowego skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia wiertarki M. i wyrzynarki M. oraz wkrętarki M., tj. mienia o łącznej wartości 2.000 złotych na szkodę M. M. (1), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XX. w dniu 16 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...) po uprzednim siłowym wypchnięciu okna dostał się do wnętrza mieszkania skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa (...), aparatu cyfrowego C., kamery cyfrowej, biżuterii srebrnej i złotej w postaci, pierścionków, sygnetów, bransoletek, łańcuszków, kolczyków, zawieszek i zegarków, 10 sztuk złotych monet, kosmetyków, alkoholi tj. mienia o łącznej wartości 106.750 złotych na szkodę M. i L. L., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXI. w dniu 22 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wyważeniu nieustalonym narzędziem skrzydła okna, dostał się do pokoju skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki A., aparatu fotograficznego cyfrowego marki F. oraz dwóch gier o nazwie T. (...), tj. mienia o łącznej wartości 2.660 złotych na szkodę A. C. (2), przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXII. w dniu 22 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wypchnięciu okna dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia znajdującego się na parapecie okna w postaci szkatułki w kształcie serca z zawartością biżuterii srebrnej i złotej, tj. pierścionka zaręczynowego z dwoma kamieniami, obrączki ślubnej, złotego serduszka, kompletu srebra z zielonymi bursztynami, wisiora, pary kolczyków, kompletu srebra z kryształami górskimi, zawieszki, kolczyków i pierścionka, zegarka firmy (...), srebrnego łańcuszka, kolczyków srebrnych firmy (...), kolczyków srebrnych w kształcie łezki, kolczyków srebrnych w kształcie księżycy, srebrnej zapinki w kształcie drzewa, dwóch wisiorów, zawieszki w kształcie serca, kryształowego kamienia, pieniędzy w kwocie 500 złotych, szkatułki z drewna w kształcie kufra, tj. mienia o łącznej wartości 1.500 złotych na szkodę R. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXIII. w dniu 28/29 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wypchnięciu okna wszedł do wnętrza pomieszczeń biurowych Towarzystwa (...) S.A. skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch laptopów, 5 sztuk pamiątkowych medali (...) biżuterii srebrnej, trzech portfeli skórzanych z logo (...), butelki z alkoholem (...) oraz

pieniędzy w kwocie 1.770 złotych, tj. mienia o łącznej wartości 9.830 złote na szkodę (...) S.A. oraz laptopa o wartości 4.500 złotych na szkodę U. (...)T., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXIV. w dniu 29 grudnia 2008 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wyłamaniu okna w toalecie męskiej chciał dostać się do pomieszczeń biurowych (...) S.A., lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na załączenie się instalacji alarmowej, przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.13§1 kk w zw. z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXV. w dniu 16 stycznia 2009 roku w T. przy ul. (...) po uprzednim siłowym wypchnięciu okna balkonowego na parterze budynku dostał się do wnętrza mieszkania skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch laptopów, aparatu cyfrowego, myszki bezprzewodowej i biżuterii o łącznej wartości 10.200 złotych na szkodę A. Z. oraz stacji dokującej do komputera o wartości 1.745 złotych na szkodę K. (...) w W., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXVI. w dniu 19/20 stycznia 2009 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wyważeniu okna dostał się do wnętrza salonu odnowy biologicznej (...) skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telewizora (...) m-ki S. oraz kosmetyków marki C., tj. mienia o łącznej wartości 3.000 złotych na szkodę J. Z., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXVII. w dniu 22 stycznia 2009 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży mienia w ten sposób, że wykorzystując otwarte drzwi mieszkania i nieuwagę domowników wszedł do wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia laptopa m-ki T. o wartości 4.000 złotych na szkodę G. D., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.278§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXVIII. w dniu 31 stycznia 2009 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wypchnięciu okna balkonowego dostał się do wnętrza mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia komputer przenośny H. o wartości 5.000 złotych na szkodę D. M., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk, ,**

XXIX. w okresie od 26 lutego 2009 roku do 2 marca 2009 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wejściu na balkon mieszkania na parterze i podważeniu okna wykonanego z PCV wszedł do wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia trzy garnitury męskie, zewnętrzny napęd CD do komputera m-ki D., słuchawki do telefonu komórkowego i kilka sztuk płyt CD z danymi, tj. mienie o łącznej wartości 3.700 złotych na szkodę P. Ł., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu- **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXX. w dniu 27 lutego 2009 roku w T. przy ul. (...) dokonał kradzieży z włamaniem w ten sposób, że po uprzednim wypchnięciu witryny okna wszedł do wnętrza mieszkania skąd zabrał w celu przywłaszczenia cyfrowy aparat fotograficzny m-ki O. oraz złotą biżuterię, tj. mienie o łącznej wartości 4.000 złotych na szkodę M. K. i T. K., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXXI. w dniu 1 marca 2009 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wypchnięciu okna wszedł do pomieszczeń gospodarczych hotelu (...) skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia trzech kluczy, otwartej paczki papierosów M. oraz baterii kuchennej, tj. mienia o łącznej wartości 240 złotych na szkodę M. C., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXXII. w dniu 4 marca 2009 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim wejściu na balkon i wyłamaniu prawego skrzydła okna sypialni wszedł do wnętrza mieszkania skąd dokonała zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci m.in. laptopów, aparatu cyfrowego, biżuterii, gier (...) o łącznej wartości 8.510 złotych na szkodę D. i A. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk,**

XXXIII. w nocy 7/8 marca 2009 roku w T. przy ul. (...), po uprzednim otwarciu nieustalonym narzędziem okna pomieszczeń wydawnictwa (...) oraz gabinetu lekarskiego dostał się do jego wnętrza skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci alkoholi, gier logicznych oraz sprzętu lekarskiego o łącznej wartości 3.191 złotych na szkodę P. i S. N., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk**,

XXXIV. w dniu 10 marca 2009 roku w T. przy ul. (...) po uprzednim wyłamaniu nieustalonym narzędziem drzwi werandy wszedł do wnętrza mieszkania skąd dokonał zaboru w celu przywłaszczenia gotówki w postaci 1.800 funtów brytyjskich, biżuterii złotej w postaci pierścionka, medalika, zegarków, łańcuszka, numizmatyków z materiału, konsoli do gier (...) z kartridżami, pozytywki, zegarków sprężynowych o wartości co najmniej 14.000 złotych na szkodę K. P., przy czym z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu - **tj. o przestępstwo z art.279§1 kk w zw. z art.65§1 kk**.

R. T. został oskarżony o to, że w styczniu 2009 roku w T. przy ul (...) nabył za kwotę 500 złotych telewizor (...) marki S. (...) pochodzący z kradzieży z włamaniem w dniu 19/20 stycznia 2009 roku do salonu odnowy biologicznej przy ulicy (...) w T. - **tj. o przestępstwo z art. 291§1 kk**.

Wyrokiem z dnia 4 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Toruniu, sygn. akt II K 377/09, uznał **A. T. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach II do V, VIII aktu oskarżenia i ustalając, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 278 § 1 i § 5 kk i art. 275 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 11 § 2 kk oraz stosując art. 4 § 1 kk, wymierzył mu za to w myśl art. 91 § 1 kk i art. 11 § 3 kk na mocy art. 278 § 1 kk karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach VI, VII, IX, XI, XII, XIV do XXVI, XXVIII, XXIX, XXXI do XXXIV aktu oskarżenia, ustalając, że łączna wartość zagarniętego mienia na rzecz M. i L. L. stanowiła kwotę co najmniej 22.060,00 złotych, a czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 279 § 1 kk i art. 65 § 1 kk, i wymierzył mu za to w myśl art. 91 § 1 kk na mocy art. 279 § 1 kk karę 3 lat pozbawienia wolności, zaś uniewinnił go od popełnienia czynów opisanych w punktach I, X, XIII, XXVII, XXX.

Na mocy art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk w miejsce ww. kar orzekł wobec A. T. (1) karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, zaliczając na mocy art. 63 § 1 kk na jej poczet areszt tymczasowy od 10 marca do 6 sierpnia 2009 r.

Na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązał A. T. (1) do częściowego naprawienia szkody na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. C. (1) w kwocie 3.370,00 złotych.

Z kolei **R. T.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ustalając, że na podstawie towarzyszących okoliczności mógł i powinien przypuszczać, że telewizor pochodzi z kradzieży, stanowiącego przestępstwo z art. 292 § 1 kk i wymierzył mu za to na mocy tego przepisu karę 40 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda.

Zwolnił obu oskarżonych od opłaty i kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

Wyrok ten zaskarżyli w całości: obrońca oskarżonego A. T. (1) oraz na jego niekorzyść oskarżyciel publiczny.

Obrońca oskarżonego wywodził, że mimo braku dowodów oskarżony został uznany za winnego dopuszczenia się tych spośród przypisanych mu czynów, do popełnienia których się nie przyznał, że opierając się na zeznaniach pokrzywdzonych sąd niesłusznie ustalił na czym polegały dokonane przez niego kradzieże w pozostałych wypadkach, przyjmując błędne ilości, rodzaj i wartość przedmiotów, a w dwóch dodatkowo niesłusznie ustalając, że wiązały się one z przełamaniem zabezpieczeń. Skarżący kwestionował także jako rażąco surowe orzeczenie o karze. Wskazując na powyższe domagał się on zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt II, III, V, VI, VII, IX, XII, XIV, XVII i XXII aktu oskarżenia, przyjęcie, że czyn z pkt XXXI aktu oskarżenia wypełnił znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk i dokonanie w wypadku czynów z pkt IV, VIII, XI, XV, XVI, XVIII, XIX, XX, XXIII, XXV, XXVI, XXVIII, XXIX, XXXI, XXXII, XXXIII i XXXIV aktu oskarżenia ustalen co do ilości, rodzaju i wartości skradzionych przedmiotów stosownie do wyjaśnień oskarżonego,

a także złagodzenia orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności poprzez wymierzenie jej z zastosowaniem warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Oskarżyciel publiczny kwestionował prawidłowość uznania oskarżonego za winnego dopuszczenia się przestępstwa z pkt III aktu oskarżenia, które w myśl art. 4 § 1 kk ocenić należało jako wykroczenie, objęcie ciągiem przestępstw z pkt I podpunkt 1 zaskarżonego wyroku czynów kwalifikowanych z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 kk i z art. 278 § 1 kk, a ciągiem przestępstw z pkt I podpunkt 2 zaskarżonego wyroku czynu z pkt IX aktu oskarżenia, nieuwzględnienie w podstawach wymiaru kar art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk, a także wywodził, że sąd wymierzył oskarżonemu rażąco niską karę łączną. Wskazując na powyższe ww. skarżący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie czynu z pkt III aktu oskarżenia z ciągu przestępstw z pkt I podpunkt 1 i umorzenie w tym zakresie postępowania, wyeliminowanie z tegoż ciągu także czynu z pkt II aktu oskarżenia i odrębne skazanie za niego i wymierzeniu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności, wyeliminowanie czynu z pkt IX aktu oskarżenia z ciągu przestępstw z pkt I podpunkt 2 i przyjęcie, że wchodzi on w skład ciągu z pkt I podpunkt 1, uzupełnienie podstaw wymiaru kar o art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, a także podwyższenie wymiaru orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej z 3 do 4 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie. Skazanie oskarżonego za czyn opisany w pkt III aktu oskarżenia rzeczywiście było niesłuszne, niemniej jednak nie z powodów wskazanych przez ww. skarżącego. Brak było też zarówno podstaw do przyjęcia, że oskarżony nie dopuścił się tego lub któregoś z pozostałych czynów, do popełnienia których się nie przyznał, jak i do stwierdzenia, że sąd meriti błędnie ustalił istotne okoliczności czynów (takie, jak przełamanie zabezpieczeń, rodzaj i wartość zabranych przedmiotów) i zbyt surowo potraktował oskarżonego na etapie wymiaru kary, jak twierdziła obrona. Dokonane przez sąd odwoławczy korekty zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o odpowiedzialności oskarżonego sprowadzały się do umorzenia postępowania w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia i poprawienia uchybień dotyczących oceny prawnej zachowań oskarżonego wskazanych przez oskarżyciela publicznego w środku odwoławczym wniesionym na niekorzyść oskarżonego. Uznając za zasadny również postawiony przez niego zarzut rażącej łagodności orzeczenia o karze w toku kontroli instancyjnej sąd jednocześnie podwyższył wymiar kary łącznej.

Z uwagi na to, że wniosek o uzasadnienie złożył wyłącznie obrońca oskarżonego, sporządzając je sąd odwoławczy – po myśli art. 457 § 2 kpk – do argumentacji zawartej w uwzględnionej praktycznie w całości apelacji prokuratora odnosił się tylko w zakresie, w jakim było to niezbędne do oceny zasadności zarzutów sformułowanych przez obrońcę oskarżonego.

Jak wskazano to już na wstępie, ww. skarżący nie miał racji twierdząc, że sąd meriti naruszył obowiązujące w procesie karnym zasady oceny dowodów przyjmując, że oskarżony dopuścił się wszystkich zarzucanych mu czynów wymienionych w pkt I podpunkt 1 oraz 2 zaskarżonego wyroku i ustalając na czym one polegały.

Odwołując się do faktu, że oskarżony nie przyznał się do popełnienia czynów z pkt II, III, V, VI, VII, IX, XII, XIV, XVII i XXII aktu oskarżenia, a brak było dowodów bezpośrednio wskazujących na to, że w ww. wypadkach to właśnie on okradł pokrzywdzonych, skarżący nieskutecznie podważał jako dowolne rozstrzygnięcie o jego sprawstwie w tym zakresie.

Na podstawie tego, że przyznał się on do popełnienia innych czynów, w tym takich, gdzie szkoda była znacznej wartości, nie sposób było rozsądnie wnioskować o wiarygodności tych jego wyjaśnień, w których zaprzeczył temu, że dopuścił się określonych przestępstw. Dostrzegana przez obrońcę prawidłowość w postępowaniu sprawców przestępstw przeciwko mieniu („przyjmują nierzadko linię obrony polegającą na przyznaniu się do czynów mniej poważnych, eliminując swój udział przy czynach poważniejszych, tj. tych, gdzie była najwyższa wartość skradzionego mienia”- str.5-6 apelacji) nie miała charakteru reguły, która dawałaby przesłankę do przyjęcia, że A. T. (1) również i w tym zakresie mówił prawdę. Abstrahując już od tego, że w polskim procesie karnym nie obowiązuje tzw. formalna teoria dowodowa, zauważyć należy, że może też być tak, że sprawca, który dokonuje wielu podobnych przestępstw przeciwko mieniu,

czyniąc sobie z tego źródło dochodu i każdorazowo zabiera po prostu wszystkie wartościowe rzeczy, jakie uda mu się znaleźć w pomieszczeniu, do którego się dostał, opisując po upływie czasu ich okoliczności może zwyczajnie nie być w stanie wymienić wyczerpującej listy skradzionego mienia albo przyporządkować poszczególnych przedmiotów do konkretnego przestępstwa. Stwierdzenie, że z pozostałych, poza wyjaśnieniami sprawy, dowodów logicznie wynika, że dana osoba jednak dopuściła się także i tych kradzieży, których popełnieniu zaprzeczała, w świetle obowiązujących standardów oceny dowodów wystarczające jest do przełamania przysługującego mu domniemania niewinności.

Tak zaś właśnie było w przedmiotowej sprawie.

Wszak, jeśli chodzi o czyn z pkt II aktu oskarżenia, to E. R. - która opisując okoliczności przestępstwa, którego ofiarą padła w dniu 17 lutego 2005 r. wskazała, że zginął jej wówczas portfel z pieniędzmi w kwocie 100 zł, dokumentami i telefonem komórkowym (k. 1177) - podczas przesłuchania przeprowadzonego po przeszukaniu mieszkań powiązanych z oskarżonym rozpoznała jako swoją własność (k. 850v.) okazany jej, znaleziony tam portfel P. koloru brązowego z zawartością dokumentów na nazwisko E. R., a następnie na podstawie tych oświadczeń odebrała go (k. 852).

Jeśli chodzi o czyn z pkt III aktu oskarżenia, to okazało się, że znaleziony w mieszkaniu na ul. (...) telefon komórkowy marki A. (...) posiadał numer (...) identyczny z numerem (...) aparatu telefonicznego, którego utratę w wyniku dokonanej w dniu 27 czerwca 2005 r. kradzieży zgłosiła Z. I. (k. 1611, 1612).

Jeśli chodzi o czyny z pkt V i VI aktu oskarżenia na szkodę K. i M. H., to okazało się, że 3 telefony komórkowe marki N. znalezione w mieszkaniu przy ul. (...) posiadały numery (...) identyczne z numerami (...) aparatów telefonicznych utraconych przez nich w wyniku kradzieży. Poza tym w czasie przesłuchania przeprowadzonego po przeszukaniu mieszkania przy ul. (...) M. H., który wraz z żoną zgłosił kradzież w dniu 17 października 2007 r. laptopa z modemem oraz aparatu cyfrowego C. (k. 1460-1462), a w dniu 30-31 października 2007 r. 4 telefonów komórkowych z ładowarkami, I., alkoholi, torby do laptopa, wizytownika, portfela i biżuterii (k. 1486-1486v.), rozpoznał pośród okazanych mu wówczas przedmiotów jako stanowiące jego własność modem H. o numerze (...) odpowiadającym numerowi takiego utraconego przez niego urządzenia oraz wizytownik, a także ww. telefony komórkowe (k. 1319), a następnie potwierdzając ten fakt odebrał ww. ruchomości (k. 1321). Z kolei K. H. pośród okazanych jej przedmiotów rozpoznała jako należące do niej biżuterię, zegarek, karty do gry, laser i pióro (k. 1525v.), a następnie odebrała je deklarując ich własność (k. 1526).

Jeśli chodzi o czyn z pkt VII aktu oskarżenia, to J. K., która zgłosiła, że w okresie od 23 do 26 grudnia 2007 r. skradziono jej pudełko z biżuterią oraz kamerę internetową i suszarkę do włosów (k. 1343v., 2930), w czasie okazania jej rzeczy znalezionych podczas przeszukania mieszkań przy ul. (...) i (...), w którym zamieszkuje konkubina oskarżonego, dostrzegła należące do niej suszarkę do włosów, kamerę internetową, naszyjnik i bransoletki (k. 486v.-487), które następnie odebrała jako stanowiące jej własność (k. 1305).

Jeśli chodzi o czyn z pkt IX aktu oskarżenia, to A. T. (2), która wskazała, że w dniu 31 stycznia 2008 r. skradziono jej z wynajętego mieszkania laptopa oraz biżuterię, którą szczegółowo opisała (k. 1365v.-1366, 2413), podczas okazania jej rzeczy znalezionych w trakcie przeszukania mieszkań przy ul. (...), w którym zamieszkuje konkubina oskarżonego, rozpoznała jako stanowiące swoją własność: stację dyskierek oraz kalkulator i pojedyncze egzemplarze kolczyków, wskazane przez oskarżonego jako rzeczy, które miał zabrać 31 stycznia 2008 r. z mieszkania przez nią zajmowanego, a następnie odebrała je (k. 1293).

Jeśli chodzi o czyn z pkt XII aktu oskarżenia, to A. K., która zgłosiła kradzież 2 telefonów komórkowych, papierosów i pieniędzy (k. 643v.), oświadczając że stanowi on jej własność, odebrała rozpoznany przez siebie, znaleziony podczas przeszukania w pomieszczeniach powiązanych z oskarżonym aparat fotograficzny M..

Jeśli chodzi o czyn z pkt XIV aktu oskarżenia, to B. K., która zgłosiła kradzież pieniędzy, laptopa, 2 aparatów fotograficznych, 3 zegarków, bransoletek i pierścionków (k. 973-973v.) oraz torby i płaszcz skórzanego (k. 986v.),

podczas przesłuchania rozpoznała jako stanowiące jej własność 4 łańcuszki z przywieszkami w postaci kwiatka, dwóch serc i połączonych rombów i zegarek (k. 925).

Jeśli chodzi o czyn z pkt XVII aktu oskarżenia, to A. C. (1), który w trakcie pobytu w pokoju hotelowym (...) utracił laptopa, kartę telefoniczną, perfumy, aparat cyfrowy wraz z kartą pamięci, pieniądze w kwocie 100 zł (k. 1260-1261, 2551), podczas przesłuchania rozpoznał jako swój okazany mu (k. 1258), znaleziony podczas przeszukania w jednym z mieszkań powiązanych z oskarżonym, aparat fotograficzny i odebrał go, potwierdzając jego własność (k. 1262).

Jeśli chodzi o czyn z pkt XXII aktu oskarżenia, to po rozpoznaniu przez R. P., która w wyniku kradzieży utraciła w dniu 22 grudnia 2008 r. szkatułkę z drewna w kształcie kufra, szkatułkę w kształcie serca z biżuterią oraz pieniądze w kwocie 500 zł (k. 2260), jej mąż J. P. (3) odebrał wisiołek, zawieszki i kolczyki jako stanowiące jej własność (k. 1456).

W ocenie sądu odwoławczego ww. oświadczenia pokrzywdzonych co do faktu utraty określonych przedmiotów w wyniku kradzieży dokonanych przez nieznanego sprawcę, oceniane w powiązaniu z faktem rozpoznania przez nich jako własnych przedmiotów okazanych im przez policję po przeszukaniu pomieszczeń powiązanych z oskarżonym, z którego wyjaśnień nie wynikało nic, co świadczyłoby o tym, że znalezione przedmioty otrzymał on na przechowanie lub nabył od innej osoby, rzeczywiście logicznie wskazywały na to, że oskarżony dokonał ich zaboru, uzasadniając tym samym uznanie go za winnego dopuszczenia się czynów opisanych w pkt II, III, V, VI, VII, IX, XII, XIV, XVII i XXII aktu oskarżenia.

Nie budzi wątpliwości, że pokrzywdzeni – jako osoby najlepiej znające swoje rzeczy, użytkujące je i posiadające z tej racji wiedzę o charakterystycznych cechach tych przedmiotów, wyróżniających je spośród przedmiotów tego samego rodzaju – byli w stanie pośród okazanych im rzeczy znalezionych w mieszkaniu ojca i konkubiny oskarżonego, w sposób miarodajny dla poczynienia ustaleń rozpoznać swoją własność. Gdyby zależało im na tym, by wykorzystując okazję nadarżającą się po umorzeniu postępowań dotyczących przestępstw na ich szkodę za wszelką cenę odzyskać utracone mienie, to spodziewać należałoby się, że dokonując identyfikacji w okazywanych im przedmiotach rozpoznawać będą wszystkie utracone przez siebie rzeczy, a nie tylko wybrane przedmioty i urządzenia, które oznaczone są przypisanymi wyłącznie do nich numerami. Okoliczność, że wśród okazanych im rzeczy pokrzywdzeni rozpoznali jedynie część spośród przedmiotów, o których utracie w wyniku przestępstw popełnionych na ich szkodę mówili, świadcząc o szczerości ich relacji, przemawiała zatem za uznaniem ich oświadczeń co do własności rzeczy za podstawę do podważenia wyjaśnień oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznawał się on do dokonania czynów opisanych w pkt II, III, V, VI, VII, IX, XII, XIV, XVII i XXII aktu oskarżenia.

Okoliczność ta nie stwarzała zarazem wątpliwości co do prawidłowości przyjęcia, że czyny te wiązały się z utratą przez nich wszystkich wymienionych przez nich podczas składania zeznań przedmiotów. Za złożenie fałszywych oświadczeń w tym przedmiocie pokrzywdzonym groziła wszak odpowiedzialność karna. Oskarżony był dla nich osobą obcą. Żaden z nich nie wskazał konkretnie na niego jako na sprawcę przestępstwa, którego padł ofiarą. Przyjęcie, że tyle obcych również dla siebie osób, które bezsprzecznie okradł oskarżony, niezależnie od siebie – chcąc się wzbogacić kosztem przestępcy, który naruszył ich prawo własności – obok rzeczywiście utraconych przez siebie przedmiotów wymieniło również inne rzeczy, byłoby zaś absurdalne. Gdy zważyć na to, że przeszukania, podczas których ujawniono okazane pokrzywdzonym przedmioty, prowadzone były po upływie wielu miesięcy od zaistnienia przestępstw, a oskarżony dokonywał ich przede wszystkim po to, by zdobyć rzeczy, które można by spieniężyć, nie było też nic dziwnego w tym, że pośród przedmiotów ujawnionych w mieszkaniu jego ojca i jego konkubiny znaleziono tylko część rzeczy, które według pokrzywdzonych sprawca miał im ukraść.

Bazując na zeznaniach pokrzywdzonych, którzy – co naturalne – najwięcej szczegółów popełnionych na ich szkodę przestępstw, także jeśli chodzi o opis utraconych przedmiotów, byli w stanie podać składając zeznania tuż po zdarzeniu, sąd meriti słusznie przypisał więc oskarżonemu nie tylko dopuszczenie się czynów z pkt II, III, V, VI, VII, IX, XII, XIV, XVII i XXII aktu oskarżenia, ale i poczynił ustalenia co do „ilości, rodzaju” rzeczy utraconych przez nich w czasie tych i pozostałych, wymienionych w apelacji jako zrekonstruowane w sposób dowolny, czynów.

Skarżący niezasadnie kwestionował również jako błędne ustalenia co do wartości skradzionych przez oskarżonego przedmiotów, jako poczynione bez zasięgnięcia opinii specjalisty z zakresu wyceny ruchomości.

Okoliczność, że za pomocą tego rodzaju dowodu nie zostało wyjaśnione, czy podawane przez niego, czy przez pokrzywdzonych wartości odpowiadały prawdzie, wcale nie powodowała, że kwestię wartości zagarniętego mienia należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego po myśli art. 5 § 2 kpk. Wątpliwościami, o których mowa w ww. przepisie, uprawniającymi do zastosowania ww. reguły, nie są bowiem wątpliwości obrony co do prawidłowości wycen utraconego mienia przedstawionych przez pokrzywdzonych, wynikające wyłącznie z faktu przeciwstawienia im subiektywnych twierdzeń także nie będącego specjalistą z dziedziny wyceny ruchomości oskarżonego. Chodzi o sytuację, gdy sąd po przeprowadzeniu postępowania nie jest w stanie poczynić jednoznacznych ustaleń co do wartości skradzionych przedmiotów. Przy czym, skarżący błędnie przyjmuje, że miarodajną podstawę ustaleń w tym zakresie stanowić mogą wyłącznie twierdzenia biegłych, a w ich braku bazować należy na oświadczeniach sprawcy, jeśli kwestionuje wielkości podawane przez pokrzywdzonych, z uwagi na to, że jako osoby mogące mieć sentymentalny stosunek do utraconych przedmiotów pokrzywdzeni mogą wykazywać tendencję do zawyżania wartości swoich strat. Dokonanie oceny wartości przez specjalistę z zakresu wyceny ruchomości w sytuacji, gdy nie udało się odzyskać wszystkich skradzionych przedmiotów, tak, by można było dokładnie odtworzyć stan każdego z nich, jest po prostu niemożliwe. Dowolne byłoby natomiast odrzucanie z góry jako bezwartościowych odnoszących się do tej kwestii oświadczeń właścicieli rzeczy, za które ponoszą taką samą odpowiedzialność, jak za wszystkie inne swoje oświadczenia procesowe. To oni są wszak osobami, które najlepiej znają swoje rzeczy i w związku z tym orientują się w tym, ile są one warte. Jeśli pokrzywdzony, wskazując na parametry utraconego przedmiotu oraz okoliczności jego nabycia i uwzględniając fakt jego zużycia, na tyle dokładnie, na ile jest w stanie, określa wartość utraconego przedmiotu, a poza ogólnikowymi oświadczeniami oskarżonego brak jest konkretnych dowodów, które poddawałyby w wątpliwość zgodność podawanych przez niego wartości z rzeczywistością, i po poddaniu jej rozsądnej ocenie podawana przez niego wartość nie jawi się jako wygórowana w stosunku do ceny, jaką będzie musiał on uiścić, aby nabyć taki przedmiot, jaki w wyniku bezprawnych działań oskarżonego utracił, nie sposób przyjąć, że oskarżonemu przypisane zostało spowodowanie kradzieżą szkód w nadmiernym wymiarze.

Tak zaś właśnie było w przedmiotowej sprawie. Brak było konkretnych okoliczności, które oceniane rozsądnie wskazywałyby na to, że pokrzywdzeni, spośród których jedynie A. C. (1) złożył wnioski o naprawienie szkody, traktowali prowadzone przeciwko oskarżonemu postępowanie jako okazję do nadmiernego wzbogacenia się jego kosztem i dawałyby uzasadnioną podstawę do przyjęcia, że deklarowane przez nich wartości przedmiotów utraconych w wyniku jego działania były zawyżone. Przedstawionych przez nich stanowczo po wskazaniu okoliczności wejścia w ich posiadanie szacunków nie mogły skutecznie podważać gołosłowne, ogólnikowe oświadczenia również nie posiadającego wiadomości specjalnych niezbędnych do wyceny ruchomości oskarżonego, na którego odpowiedzialność rzutował rozmiar spowodowanych jego działaniem strat, wynikający z ustaleń co do wartości przedmiotów przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia. Okoliczność, że oskarżonemu, który pozbywałby się pochodzących z kradzieży przedmiotów w okolicznościach, które oceniane rozsądnie mogą budzić u potencjalnych nabywców podejrzenia co do legalności ich pochodzenia, udałoby się spieniężyć skradzione rzeczy za kwoty o wiele niższe, niż deklarowane przez właścicieli, nie stwarzała uzasadnionych wątpliwości co do prawidłowości ustaleń co do ich wartości poczynionych w oparciu o zeznania któregośkolwiek z pokrzywdzonych. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że również z zeznań przywołanych w tym kontekście w apelacji M. i L. L., którzy uczciwie ujawnili fakt otrzymania odszkodowania od ubezpieczyciela, nie wynikało, by upierali się oni przy tym, że wartość skradzionego przez oskarżonego mienia była taka, jak wskazano w akcie oskarżenia. Nie ukrywali oni tego, w jaki sposób dokonali wyceny związanych z tym strat i że w gruncie rzeczy nie potrafili jej precyzyjnie dokonać. Mając na uwadze, że przed wypłatą odszkodowania ubezpieczyciel – który z całą pewnością nie był jako podmiot prowadzący komercyjną działalność zainteresowany wypłacaniem odszkodowań w kwotach nieodpowiadających rzeczywistej wartości strat - musiał poczynić ustalenia co do wartości tej części utraconych przez pokrzywdzonych w wyniku kradzieży przedmiotów, która była objęta ubezpieczeniem, nie naruszało interesów oskarżonego przyjęcie, że łączna

wartość skradzionego przez niego na szkodę ww. osób mienia wynosiła nie mniej niż 22.060 zł, a więc była nie mniejsza niż to, co wypłacił im ubezpieczyciel.

Skarżący bezpodstawnie poddawał również w wątpliwość prawidłowość ustaleń co do tego, że w wypadku czynu z pkt XXXI aktu oskarżenia dokonanie kradzieży wiązało się z przełamaniem zabezpieczeń. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem apelacji jakoby już z dokonanych ustaleń i przyjętego w ślad za nimi opisu ww. czynu - w których wskazano, że oskarżony dostał się do pomieszczeń gospodarczych hotelu (...) po wypchnięciu okna - wynikało, że nie doszło do włamania w rozumieniu art. 279 kk. Tłumaczenie oskarżonego – do którego nawiązuje ów zarzut - że „wypchnięcie okna”, do którego się przyznał, oznaczało w rzeczywistości sytuację, w której do dostania się do środka pomieszczenia wystarczające było jedynie lekkie, nie wymagające używania siły, popchnięcie okna, które nie było zamknięte lub było niedomknięte (k. 2082), pozostaje w sprzeczności z językowym brzmieniem użytego przez niego określenia. Trudno poza tym uwierzyć, że przyznający się do postawionego mu w związku z tym czynem zarzutu z art. 279 § 1 kk oskarżony, który w pozostałych wypadkach wyraźnie podkreślał, kiedy o dokonaniu kradzieży decydowała sposobność w postaci uchylonego okna, mogła wkraść się taka nieścisłość. Temu, że dostał się on do środka otwierając szerzej uchylone wcześniej przez inną osobę okno przeczyły jednak przede wszystkim zeznania M. C., szefa eksploatacji technicznej w hotelu (...), który wskazał, że okno do pomieszczenia, z którego została dokonana kradzież, zostało przez sprawcę podważone jakimś narzędziem (k. 2643). Zeznania te na tle nielogicznych wyjaśnień oskarżonego w pełni zasługiwały na danie im wiary.

Rzeczywiście brak było natomiast podstaw do przyjęcia, że z przełamaniem zabezpieczeń wiązała się kradzież na szkodę A. T. (2) i K. M.. W świetle zeznań pokrzywdzonych i pozostałych, pozwalających na poczynienie ustaleń w tej kwestii, dowodów nie ulegało wątpliwości, że sprawca dostał się do środka korzystając z uchylonego okna. Mając na uwadze, że tak właśnie - dokonując ustaleń co do okoliczności popełnienia czynu z punktu IX aktu oskarżenia - przyjął sąd meriti, uchybienie polegające na wymienieniu ww. czynu jako wchodzącego w skład ciągu przestępstw z art. 279 § 1 kk, które dało skarżącemu asumpt do sformułowania ewentualnego zarzutu błędnego przyjęcia przez sąd, że popełniając ten czyn oskarżony dostał się do środka przełamując zabezpieczenia, nosiło znamiona obrazy prawa materialnego, a nie błędu w ustaleniach faktycznych, jak określił je obrońca.

Mimo, że brak było podstaw do podważenia niekorzystnych dla oskarżonego ustaleń przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, to rozstrzygnięcie to wymagało pewnych zmian. Sąd meriti bowiem wprawdzie trafnie dostrzegł, że oskarżony z popełniania przestępstw objętych postępowaniem uczynił sobie stałe źródło dochodu i że dokonywał ich w okolicznościach opisanych w art. 91 § 1 kk, jednakże błędnie ukształtował zawarte w pkt I podpunkt 1 i 2 rozstrzygnięcia o odpowiedzialności za nie.

Prokurator trafnie zauważył, że mimo, iż w świetle zgromadzonych dowodów nie ulegało wątpliwości, że oskarżony ukraść telefon komórkowy należący do Z. I. (i z tej racji brak było podstaw do uniewinnienia go od popełnienia czynu z pkt III aktu oskarżenia, jak tego domagał się obrońca oskarżonego), to niedopuszczalne było uznanie go za winnego dopuszczenia się w ten sposób przestępstwa z art. 278 § 1 kk. Z poczynionych ustaleń wynikało wszak, że ów telefon komórkowy, który wart był 270 zł, miał wartość niższą, niż 1/4 minimalnego wynagrodzenia w 2005 roku. Oznaczało to, że - zgodnie z art. 4 § 1 kk, który obligował do zastosowania przepisów określających, kiedy mamy do czynienia z przestępstwem, z chwili orzekania jako względniejszych dla oskarżonego - jego zachowanie, polegające na jego zaborze, nie miało charakteru przestępstwa, tylko wykroczenia z art. 119 § 1 kw. Rozstrzygnięcie, którym potraktowano ów czyn jako element ciągu przestępstw w pkt I podpunkt 1 zaskarżonego wyroku, nie mogło się zatem ostać. Obrońca niesłusznie domagał się uniewinnienia oskarżonego od jego popełnienia. W z związku z tym, że upłynęły już 2 lata od popełnienia ww. czynu, po ustaleniu, że stanowił on wykroczenie, postępowanie w tym przedmiocie należało w tej sytuacji z uwagi na przedawnienie karalności, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpow w zw. z art. 45 § 1 kw, umorzyć.

Oczywiście błędne – na co wskazali obaj skarżący - było również potraktowanie czynu z pkt IX aktu oskarżenia (który – jak wynikało z ustaleń – nie polegał na kradzieży dokonanej z przełamaniem zabezpieczeń) jako elementu ciągu przestępstw z pkt I podpunkt 2 zaskarżonego wyroku.

W związku z powyższym, dokonując zmiany zaskarżonego wyroku, sąd odwoławczy wyeliminował z orzeczenia zawartego w jego pkt I podpunkt 2 skazanie za ów czyn, i - po uchyleniu orzeczenia zawartego w jego pkt I podpunkt 1 - ustalając, że czyn z pkt III aktu oskarżenia stanowił wykroczenie i umarżając w tym zakresie postępowanie, uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt II, IV, V, VIII i IX aktu oskarżenia, przyjmując, że stanowiły one jeden ciąg przestępstw z art. 278 § 1 i 5 kk i art. 275 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk (w odniesieniu do czynu z pkt II aktu oskarżenia) i z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk (w odniesieniu do pozostałych czynów).

Za tak ukształtowany ciąg przestępstw sąd odwoławczy wymierzył oskarżonemu w myśl art. 91 § 1 kk i art. 11 § 3 kk na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, a więc taką samą, jak ta, którą wcześniej za „ciąg kradzieży” orzekł sąd I instancji.

Karę tę, podobnie jak karę 3 lat pozbawienia wolności, której podstawę wymiaru - jak trafnie zauważył prokurator - uzupełnić należało o przepisy art. 65 § 1 kk i art. 64 § 2 kk, który znajduje zastosowanie do wymiaru kary za czyny, z których popełnienia sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodów i przewiduje obligatoryjne wymierzenie kary powyżej dolnej granicy zagrożenia - uznać należało za sprawiedliwą reakcję na czyny oskarżonego. Mimo, że „ciąg kradzieży z włamaniem” po dokonanych zmianach obejmował o jeden czyn mniej, niż ustalił to sąd I instancji i umorzone zostało postępowanie w zakresie jednego z czynów, który sąd I instancji wymierzając kary brał pod uwagę jako element „ciągu kradzieży”, to żadna z nich nie cechowała się rażącą surowością w rozumieniu art. 438 pkt 4 kpk. obrońca oskarżonego niezasadnie twierdził, że w realiach sprawy konieczne było wymierzenie oskarżonemu łagodnych kar jednostkowych, które umożliwiłyby orzeczenie kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie jest prawdą, że sąd meriti niewłaściwie ocenił w tym kontekście problemy psychiczne oskarżonego. Z opinii biegłych lekarzy psychiatrów, którzy mieli świadomość tego, że oskarżony pozostaje pod stałą opieką psychiatry, który diagnozuje go jako osobę niedecyzyjną i wykazującą brak krytycyzmu, jasno wynikało, że nie wykazuje on chorób psychicznych, które powodowałyby u niego zniesienie lub ograniczenie poczytalności w trakcie popełnienia zarzucanych mu czynów, polegających na naruszeniu tak elementarnej reguły, jaką jest prawo własności. Mimo lekkiego upośledzenia umysłowego oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że postępuje nagannie. Z poczynionych ustaleń wynikało zaś, że wykorzystywał on skwapliwie nadarzające się okazje do wzbogacenia się cudzym kosztem, czyniąc sobie z naruszania prawa stałe źródło dochodu. Jego ogólnie zły stan zdrowia (mankamenty psychiczne oraz leczenie dolegliwości trzustki - k. 3185-3192 znane także sądowi I instancji), nawet w połączeniu z faktem jego uprzedniej niekaralności, nie uzasadniał w tej sytuacji orzeczenia za aż 28 przypisanych mu ostatecznie w toku postępowania przestępstw przeciwko mieniu kar jednostkowych w jeszcze niższym wymiarze, niż uczyniono to w zaskarżonym wyroku. Kara 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg kradzieży oraz kara 3 lat pozbawienia wolności za kradzieże w typie kwalifikowanym adekwatne są nie tylko do zawinienia oskarżonego, który mimo mankamentów psychicznych rozumiał, że narusza prawo i był w stanie pokierować swoim postępowaniem, ale i wysokiego stopnia społecznej szkodliwości jego czynów wynikającego z faktu, że każdorazowo zabierał on wszystkie znalezione u pokrzywdzonych przedstawiające jakkolwiek wartość przedmioty, powodując ostatecznie swoimi działaniami łącznie niebagatelne straty na szkodę wielu osób. Część przedmiotów rzeczywiście została przez pokrzywdzonych po upływie pewnego czasu odzyskana, nie zmieniało to jednak znacząco obrazu czynów, które wiązały się z istotną ingerencją przez oskarżonego w prawo własności pokrzywdzonych, którzy w wyniku jego działań tracili w zasadzie wszystkie wartościowe rzeczy, jakie udało się mu znaleźć po przeszukaniu zajmowanych przez nich pomieszczeń mieszkalnych (czy w nielicznych wypadkach biur lub pomieszczeń gospodarczych), a więc miejsc, w których mieli prawo czuć się swobodnie. Przywołane w apelacji okoliczności mające miejsce po popełnieniu przestępstw: jego postawa procesowa znamienna jedynie częściowym przyznaniem się do winy ze wskazywaniem w większości wypadków okoliczności mających zmierzać do umniejszenia jego odpowiedzialności (a więc nie stanowiącym wyrazu pełnej skruchy) oraz fakt, że brak jest informacji o tym, by od czasu popełnienia przestępstw przypisanych mu zaskarżonym wyrokiem dopuścił się on jakichś innych przestępstw, nie uzasadniały rezygnacji z wymierzenia za każdy z ciągów przestępstw kar, jakie jawiły się jako niezbędne do osiągnięcia celów ukarania przy uwzględnieniu jego zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości jego czynów.

Również wymierzona oskarżonemu w ich miejsce, ukształtowana przy zastosowaniu pełnej absorpcji, kara łączna 3 lat pozbawienia wolności nie mogła zostać uznana za rażąco surową, jak chciał tego obrońca oskarżonego. Podzielając stanowisko prokuratora, który zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego - ocenić należało ją wręcz jako zbyt łagodną. Związki zachodzące pomiędzy przypisanymi mu czynami skierowanymi wprawdzie w znacznej większości (poza czynem z pkt II aktu oskarżenia, który godził także w wiarygodność dokumentów) przeciwko mieniu, jednakże wypełniającymi znamiona nie tylko przestępstw kradzieży w typie podstawowym (art. 278 § 1 kk), ale i kwalifikowanym (art. 279 § 1 kk), brak pełnej zwartości czasowej między nimi oraz ich ilość przemawiały przeciwko wymierzeniu kary łącznej w najkorzystniejszy dopuszczalny w myśl art. 86 § 1 kk sposób. Przy uwzględnieniu ww. okoliczności jako sprawiedliwe podsumowanie przestępczej działalności oskarżonego objętej zaskarżonym wyrokiem jawiła się wnioskowana przez prokuratora kara łączna 4 lat pozbawienia wolności. W ocenie sądu odwoławczego owa ukształtowana na zasadzie asperacji kara łączna wystarczająca będzie do spełnienia wszystkich celów ukarania wobec oskarżonego, który jako nadmierną pobłażliwość mógłby odebrać wymierzenie mu za regularne dopuszczanie się na przestrzeni ponad roku szkodliwych społecznie przestępstw przeciwko mieniu kary orzeczonej w najniższym wymiarze. Okoliczności w postaci jego uprzedniej niekaralności i stanu zdrowia uwzględnione zostały już przy wymiarze kar jednostkowych i nie uzasadniały jego łagodniejszego potraktowania na tym etapie orzekania o konsekwencjach popełnienia przypisanych mu czynów. Mając na uwadze powyższe sąd odwoławczy dokonał stosownej zmiany orzeczenia o karze łącznej zawartego w pkt II zaskarżonego wyroku.

Sąd odwoławczy nie dopatrył się w zaskarżonym orzeczeniu żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylenia wyroku z urzędu, dlatego też w pozostałym zakresie został on utrzymany w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiała za tym jego sytuacja materialna, oceniana z uwzględnieniem możliwości zarobkowych, na których ograniczenie wpływ mieć będzie orzeczona bezwzględna kara pozbawienia wolności.